

ДЖЕРЕЛО ЖИВОЇ ВОДИ

Старійшина Девід А. Боднар

3 Кворуму Дванадцятьох Апостолів

Вогник ЦСО для молодих дорослих • 4 лютого, 2007 • Університет Бригама Янга

Ми з сестрою Беднар вдячні за нагоду зустрітись з вами сьогодні. Подорожуючи по всій землі, ми особливо цінуємо можливості збиратися разом з відданими молодими людьми, подібними до вас, і навчатися від них. Сьогодні я молюся, щоб Святий Дух скеровував нас під час нашого спільного поклоніння і прагнення в єдності бути навченими з висоти (див. УЗ 43:16).

Я хочу почати з нескладного запитання. Назвіть речовину або річ, яка є найціннішою в світі. Спочатку ми можемо подумати, що найціннішими є золото, нафта чи діаманти. Але серед усіх мінералів, металів, дорогоцінного каміння і розчинників, що існують на землі чи в землі, найціннішою є вода.

Вода—це джерело життя. Воно підтримується водою. Вода є тим середовищем, що необхідне для здійснення різноманітних функцій, пов'язаних з усіма відомими формами життя. Наші фізичні тіла майже на дві третини складається з води. Людина може вижити протягом багатьох днів і навіть тижнів без їжі, але, як правило, помирає, коли протягом трьох чи чотирьох діб залишається без води. Більшість осередків великих популяцій у світі розташовані поблизу джерел прісної води. Просто кажучи, життя не може існувати без наявності відповідних запасів чистої води та доступу до них.

Жива вода

Знаючи про те, наскільки життєво важливою є роль води в існуванні усіх форм життя, вживання Спасителем терміну “жива вода” має божественну важливість. Як описується у четвертому розділі від Івана, Ісус та Його учні проходили Самарією, подорожуючи з Іудеї до Галілеї. У місті Сіхар вони зупинились біля Якової криниці.

“Надходить ось жінка одна з Самарії набрати води. Ісус каже до неї: “Дай напитись Мені!

Бо учні Його відійшли були в місто, щоб купити поживи.

Тоді каже Йому самарянка: “Як же Ти, юдеянин будиши, та просиш напитись від мене, самарянки?” Бо юдеї не сходяться із самарянами.

Ісус відповів і промовив до неї: “Коли б знала ти Божий дар, і Хто Той, Хто говорить тобі: “Дай напитись мені”,—ти б у Нього просила, і Він тобі дав би живої води”.

Каже жінка до Нього: “І черпака в Тебе, Пане, нема, а криниця глибока,—звідки ж маєш Ти воду живу?”...

Ісус відповів і сказав їй: “Кожен, хто воду цю п'є, буде прагнути знову.

А хто питиме воду, що Я йому дам, прагнути не буде повік, бо вода, що Я йому дам, стане в нім джерелом тієї води, що тече в життя вічне” (Іван 4:7–11, 13–14).

Жива вода, про яку говориться у цьому епізоді, є уособленням Господа Ісуса Христа і Його євангелії. І як вода є необхідною для підтримки фізичного життя, так і Спаситель, і Його вчення, принципи і обряди є необхідними для вічного життя. Вам і мені щоденно потрібна Його жива вода і в значній кількості, щоб підтримувати наше постійне духовне зростання і розвиток.

Писання є джерелом живої води

Писання містять слова Христа і є джерелом живої води, до якого ми можемо звернутися у будь-який час, і з якого ми можемо багато і довго пити. Вам і мені слід шукати Христа і йти до Нього—“джерела живих вод” (1 Нефій 11:25; порівняйте з Етер 8:26; 12:28)—шляхом читання (див. Мосія 1:5), навчання (див. УЗ 26:1), пошуку (див. Іван 5:39; Алма 17:2), та бенкетування (див. 2 Нефій 32:3) словами Христа, як вони містяться у Священних Писаннях. Роблячи так, ми отримуємо духовне спрямування і захист під час нашої подорожі земним життям.

Церква Ісуса Христа Святих Останніх Днів має священний обов'язок зберігати записані одкровення—

це дорогоцінне джерело живої води—у чистоті і безпеці (див. УЗ 42:56). У 1970–1980-х роках Церквою була проведена грандіозна робота, результатом якої стало видання Писань, яким ми із задоволенням користуємося сьогодні, з численними виносками, перехресними посиланнями, додатковими навчальними матеріалами, картами та інформацією.

Коли впорядковане видання Писань було вперше представлено членам Церкви на початку 1980-х, старійшина Бойд К. Пекер пророкував:

“З плином років, завдяки цим Писанням, зростатимуть віддані християни, покоління за поколінням, які знатимуть Господа Ісуса Христа і прагнутимуть дотримуватися Його волі.

Старше покоління зростало без них, але підростає інше покоління” in Conference Report, Oct. 1982, 75; or *Ensign*, Nov. 1982, 53).

Двадцять чотири роки пройшло з того часу, коли старійшина Пекер сказав ці слова. І покоління, про яке він говорив, сидить сьогодні у будівлях Церкви по всьому світі! Він говорив про вас і він говорив про мене. Переважна більшість з вас знає Писання лише в тому вигляді, як ми маємо їх сьогодні. Будь ласка, пам’ятайте про це, а я продовжу цитувати старійшину Пекера:

“Одкровення будуть відкриті для них, як ні для кого іншого за всю історію світу. В їхні руки зараз надано [жезли] Йосипа та Юди. Вони сягнуть знання євангелії, що буде вищим за те, якого могли досягти їхні предки. Вони матимуть свідчення, що Ісус є Христос, і вмітимуть проголошувати Його і захищати Його” (in Conference Report, Oct. 1982, 75; or, *Ensign*, Nov. 1982, 53).

Ми благословенні не лише тим, що ці Писання є завжди доступними для нас сьогодні, але й тим, що ми маємо обов’язок постійно і ефективно використовувати їх і в достаток пити з джерела живої води. Я вірю, що це покоління молоді є більш глибоко зануреним у Писання, значно краще озайомленим зі словами пророків, і більш схильним шукати відповіді у одкровеннях, ніж будь-яке попереднє покоління. Але нам все ще слід пройти велику відстань, прямуючи тісною і вузькою дорогою—набагато більше навчатися, набагато більше застосовувати і здобувати набагато більше досвіду.

Здобуття живої води з джерела Писань

Зараз я хочу розглянути три головні способи або методи здобуття живої води з джерела Писань:

(1) *читати* Писання від початку до кінця, (2) *вивчати* Писання за певною темою, і (3) *досліджувати* Писання, знаходячи зв’язки, зразки та теми. Кожен з цих трьох підходів допоможе задовольнити нашу духовну спрагу, якщо ми запросимо Святого Духа бути нашим супутником і помічником під час читання, вивчення й дослідження.

Читання книги Писань від початку до кінця збагачує наше життя потоком живої води, надаючи нам важливі історії, євангельські вчення і вічні принципи. Цей підхід також дозволяє нам дізнатися про визначних осіб у Писаннях та послідовність, час і контекст подій та вчень. Читання записаного Слова у такий спосіб відкриває перед нами всю широчінь обсягу Писання. Це найперший і найфундаментальніший спосіб отримання живої води.

Тематичне *вивчення* звичайно слідує за читанням Писань від початку до кінця, воно нарощується і вибудовується на ньому. Наприклад, читаючи Книгу Мормона, ми можемо визначити і намагатися знайти відповіді на важливі доктринальні і практичні запитання, такі як:

- Що означає вірити у Спасителя?
- Чому віра в Ісуса Христа є основним принципом євангелії?
- Чому і яким чином віра у Викупителя веде до покаяння?
- Як Спокута зміцнює мене робити в моєму повсякденному житті те, чого б я ніколи не зміг зробити зі своїми обмеженими спроможностями чи зі своєю власною силою?

Зосередження на таких запитаннях і вивчення кожної теми за допомогою Путівника по Писаннях дозволяє нам глибше занурюватися у Писання та всебічно досліджувати їх, здобуваючи таким чином значно багатше духовне знання. Завдяки цьому підходу зростає швидкість надходження живої води у наше життя.

Читання від початку до кінця і тематичне вивчення є передумовами до третього фундаментального методу здобуття живої води з джерела Писань. У той час, як читання книги Писань від початку до кінця надає нам основну широту знання, тематичне вивчення збільшує глибину нашого знання.

Пошук у одкровеннях зв'язків, зразків і тем вибудовується на цьому і збільшує наше духовне знання, поєднуючи і розширюючи ці два перші методи; він розширює нашу перспективу і розуміння плану спасіння.

На мій погляд, старанне дослідження для пошуку зв'язків, зразків і тем, напевно, і означає “бенкетувати” словами Христа. Завдяки цьому підходу відкривається потік води з духовного джерела, просвітлюється наше розуміння завдяки Його Духові, збільшується вдячність за Священні Писання і зростає ступінь духовної відданості, чого не можна отримати в жодний інший спосіб. Такий пошук дозволяє нам будувати на камені нашого Викупителя і протистояти вітрам злочестивості у ці останні дні.

Я хочу підкреслити важливий момент. Вам може спочатку здаватися, що людині слід мати значний рівень формальної освіти, щоб застосовувати описувані мною методи. Таке уявлення просто неправильне. Будь-який чесний шукач істини, незалежно від рівня освіти, який він має, може успішно застосовувати цей простий підхід. Ви і я не потребуємо складних навчальних допоміжних засобів і нам не слід занадто покладатися на духовне знання інших людей. Нам просто слід мати щире бажання навчатися, супровід Святого Духа, Священні Писання та завзятий і допитливий розум.

Пророк Джозеф Сміт навчав нас: “Досліджуйте Писання—досліджуйте одкровення, які ми публікуємо, і просіть вашого Небесного Батька, в ім'я Його Сина Ісуса Христа, явити вам істину, і якщо ви будете робити це з оком єдиноспрямованим до Його слави, без жодного сумніву, Він відповість вам силою Його Святого Духа. Тоді ви матимете власне знання, а не знання інших. І ви не будете залежними від людини для здобуття знання Божого” (*History of the Church*, 1:282).

Якщо ви і я будемо просити, шукати і стукати (див. Матвій 7:7), завжди утримуючи себе гідними навчання Духом, тоді отвори духовної криниці відкриються і до нас потече жива вода. Я свідчу про це і обіцяю, що це істина.

Дозвольте мені стисло пояснити, що я маю на увазі під зв'язками, зразками і темами, і навести приклади.

Зв'язки

Зв'язки—це взаємопов'язані відношення чи зв'язуючі ланки між ідеями, людьми, речами чи подіями, і Писання сповнені зв'язками. Замисліться над тим, який є зв'язок між Вічним Батьком і Його Сином, Ісусом Христом (див. Мосія 15:1–9); між милістю і благодаттю (див. 2 Нефій 9:8); між чистими руками і щирим серцем (див. Псалом 24:4); між скрушеним серцем і упокореним духом (див. 3 Нефій 9:20); між пшеницею та кукільлю (див. УЗ 101:65); між знанням і розумом (див. УЗ 130:18–19); між виправданням і освяченням (див. УЗ 20:30–31); між вівцями і козлами (див. Матвій 25:32–33); між безсмертям і вічним життям (див. Мойсей 1:39) та між багатьма іншими. З молитвою визначаєте, вивчайте і замислюйтеся над такими зв'язками—подібностями і розбіжностями, наприклад, між головним джерелом живої води та плодами натхненних думок і скарбами прихованого знання.

Коли я читав кожний з Головних трудів від початку до кінця і вивчав різні теми, я помітив, що слово розуміння звичайно описувалося у зв'язку з серцем. Два вірші в Книзі Мормона ілюструють цей зв'язок.

“Ви не спрямували свої *серця* на *розуміння*; отже ви не були мудримися” (Мосія 12:27; курсив додано).

“І натовп почув і свідчив; і їхні *серця* були відкриті, і вони розуміли *серцями* своїми слова, якими Він молився” (3 Нефій 19:33; курсив додано).

Мені здається найбільш цікавим, що в цьому та багатьох інших віршах розуміння пов'язане, головним чином, із серцем. Зауважте, що нам радять сягати розуміння не лише своїм розумом. Очевидно, що ми повинні застосовувати наш інтелект і розумові здібності для здобуття і оцінки інформації, і для того, щоб дійти відповідних висновків і суджень. Але Писання, як мінімум, нагадують нам, що інтелекту і “рамена плоті” (УЗ 1:19) недостатньо для того, щоб сягнути істинного розуміння. Тож, слово розуміння, у сенсі, що використовується у Писаннях, не означає певною чи повною мірою саме лише інтелектуальне чи пізнавальне усвідомлення. Скоріше, розуміння відбувається, коли істинність знань нашого розуму підтверджується у наших серцях свідченням Святого Духа.

Духовний дар одкровення найчастіше проявляється у формі думок і почуттів, що вкладаються у

наш розум і наші серця Святим Духом (див. УЗ 8:2–3; 100:5–8). І коли свідчення і переконаність передається від розуму до серця, ми вже більше не маємо лише інформації чи знання—але починаємо розуміти і прагнути сильної зміни в серцях. Тоді розуміння стає результатом одкровення, це—духовний дар, це—необхідно для навернення, і воно надихає нас більш віддано жити згідно з усвідомленими нами принципами.

Ця, отримана через одкровення, думка щодо зв'язку між серцем і розумінням справила значний вплив на мій підхід до вивчення і пізнання євангелії, вона позитивно вплинула на спосіб, у який ми з сестрою Беднар навчали наших дітей і онуків, і на моє служіння у священстві.

Зразки

Зразок—це план, модель чи стандарт, який можна використовувати як путівник, для повторюваних дій чи серійного виготовлення чогось. Писання сповнені духовними зразками. Звичайно зразок у Писаннях є ширшим і більш вичерпним, ніж зв'язок. В Ученнях і Завітах ми знаходимо зразки для проповіді євангелії (див. УЗ 50:13–29), уникнення обману (див. УЗ 52:14; 18–19), будівництва храмів (див. УЗ 115:14–16), заснування міст (див. УЗ 94), організації кворумів священства (див. УЗ 107:85–100) і вищих рад (див. УЗ 102:12), і для багатьох інших цілей. Пошук і вивчення зразків з Писань становить ще одне важливе джерело живої води і допомагає нам дізнатися і глибше ознайомитися з мудрістю і розумом Господа (див. УЗ 95:13).

Під час читання від початку до кінця і вивчення тем в Ученнях і Завітах мене вразив зразок, що був очевидним у багатьох відповідях Господа на запитання місіонерів. У численних випадках у 1831 році різні групи старійшин, покликаних проповідувати євангелію, прагнули дізнатись, як їм слід діяти і яким маршрутом, і в який спосіб їм слід подорожувати. У одкровеннях, даних через пророка Джозефа Сміта, Господь відповідно радив цим братам, що їм слід подорожувати по воді чи по суші (див. УЗ 61:22), що їм слід зробити чи придбати необхідні засоби для пересування (див. УЗ 60:5), що їм слід подорожувати всім разом, чи по двоє (див. УЗ 62:5) і, що їм слід, відповідно, подорожувати у кількох різних напрямках (див.

УЗ 80:3). В одкровеннях містилися конкретні настанови братам приймати рішення “як [їм] здається кращим” (УЗ 60:5; 62:5) або, “як відкриється їм на їхній розсуд потім” (УЗ 61:22). І в кожному з цих випадків Спаситель проголошував: “Для Мене немає значення” (УЗ 60:5; 61:22; 62:5; 63:40; див. також УЗ 80:3).

Слова Господа, що все це “для [Нього] не має значення” спочатку можуть здатися дивними. Очевидно, що Господь не говорив цим місіонерам, що Він не піклується про їхню роботу. Скоріше, Він наголошував на важливості ставити головні речі на перше місце і зосереджуватись на правильному, а саме—у даних випадках—дістатися призначеного місця для проповіді і розпочати роботу. Вони мали застосовувати віру, виражену розсудливістю, діяти згідно з настановами Духа і визначити найкращий спосіб мандрівки до призначених для них місць. Головним була робота, яку їх було покликано виконувати, а спосіб дістатися місця був важливим, але не головним.

Який чудовий зразок для вас і для мене, ми можемо застосовувати його у нашому житті. Ісус Христос знає і любить кожного з нас. Він піклується про наш духовний розвиток і прогрес і заохочує нас зростати через застосування натхненної, праведної і мудрої розсудливості. Викупитель ніколи не полишить нас одних. Нам слід завжди молитися про провід і настанови. Нам слід завжди прагнути постійного супроводу Святого Духа. Але нам не слід сумувати чи розчаровуватися, якщо відповіді на наші прохання про скерування чи допомогу не завжди надходять швидко. Такі відповіді рідко надходять усі одразу. Наш розвиток ускладнився б і наше судження було б слабким, якби кожна відповідь надходила б до нас одразу ж і не здобувалася б ціною віри, праці, навчання і наполегливості.

Описуваний мною зразок стисло проілюстровано у наступній настанові тим першим місіонерам:

“Я, Господь, готовий, якщо хто-небудь серед вас хоче їхати верхи на конях або на мулах, або на копісницях, він отримає це благословення, якщо він отримає його з руки Господа з *серцем, вдячним за все*.

Це залишається робити вам *на власний розсуд і за вказівками Духа*.

Ось, царство є вашим. І слухайте, і знайте, *Я з вірними завжди*. Саме так. Амінь.” (УЗ 62:7–9; курсив додано).

Коні, мули або колісничі не є головними темами у цьому епізоді; скоріше, ними є вдячність, розсудливість і відданість. Будь ласка, зауважте основні елементи цього зразка: (1) вдячне серце в усьому; (2) дія згідно з судженням і настановами Духа; і (3) Спаситель завжди з відданими. Чи можемо ми почати відчувати настанови і запевнення, відновлення і силу, що надходять через наслідування цього простого зразка для натхненного і праведного судження? Справді, зразки з Писань є дорожнім джерелом живої води.

Найнагальніші судження, які нам коли-небудь доводиться робити, рідко полягають між доброю чи поганою, або між привабливою чи непривабливою альтернативами. Звичайно наш найскладніший вибір полягає між однаково добрими. У цьому епізоді з Писань коні, мули та колісничі могли бути рівною мірою ефективними засобами для подорожі місіонерів. Подібним чином, вам і мені, також доводилося виявляти у різні періоди нашого життя більш ніж одну прийнятну можливість чи вибір, з якими ми мали визначитися. Слід пам'ятати про цей зразок з Писань, коли нам доводиться приймати такі важливі рішення. Якщо ми поставимо головні речі на перше місце у своєму житті, а саме: віддане учнівство, шанування завітів і дотримання заповідей, тоді нас буде благословено натхненням і здоровим судженням під час подорожі шляхом, що веде нас до нашого небесного дому. Ставлячи головне на перше місце, ми “не може[мо] піти хибним шляхом” (УЗ 80:3).

Теми

Теми—це головні, повторювані та поєднуючі якості або ідеї, що немов червоною ниткою проходять крізь текст. Взагалі, теми в Писаннях є ширшими і більш всеохоплюючими, ніж зразки чи зв'язки. В дійсності, теми забезпечують підґрунтя і контекст для розуміння зв'язків і зразків. Процес пошуку і визначення тем у Писаннях веде нас до фундаментальних учень і принципів спасіння—вічних істин, які супроводжуються стверджувальним свідченням Святого Духа (див. 1 Івана 5:6). Цей підхід до здобуття живої води з джерела Писань є найвимогливішим і вимагає ретельності;

також завдяки ньому ми отримуємо найбільше напучування і духовне оновлення. І Писання рясно сповнені могутніми темами.

Наприклад, Книгу Мормона було явлено у цьому розподілі, щоб “переконати Юдея й Іновірця, що Ісус є Христос, Бог Вічний, Який являється до всіх народів” (Книга Мормона, Титульна сторінка). Центральна і повторювана тема Книги Мормона є запрошенням для всіх людей: “Прийдіть до Христа, і вдосконалюйтеся в Ньому” (Мороній 10:32). Усі вчення, попередження, увіщування і епізоди у цій дивовижній книзі Писань зосереджені на Ісусі Христі і свідчать, що Він є Викупителем і нашим Спасителем.

Дозвольте мені навести кілька додаткових прикладів важливих тем, використовуючи писання з Книги Мормона.

“Якщо... діти людські будуть виконувати заповіді Божі, Він буде жити їх, і зміцнювати їх, і забезпечувати засобами, з допомогою яких вони зможуть виконати те, що Він їм наказав” (1 Нефій 17:3).

“Просува[йтеся] вперед з непохитною вірою в Христа” (2 Нефій 31:20).

“Люди є, щоб мати радість” (2 Нефій 2:25).

“У силі Господа ти можеш зробити все” (Алма 20:4).

“Злочестивість ніколи не була щастям” (Алма 41:10).

Якщо ви обіцятимете не сміятися, я розповім вам про один з простих способів, у які я досліджую теми з Писань. Я не раджу і не рекомендую вам використовувати лише цей підхід, оскільки різні люди використовують різні методи з рівною ефективністю. Я просто опишу процес, який добре спрацює для мене.

Готуючись до нещодавнього покликання виступати, я отримав натхнення говорити про дух і цілі збирання. Я вивчав та замислювався над нещодавнім посланням старійшини Рассела М. Нельсона, проголошеним під час генеральної конференції (див. *Ліягона*, лист. 2006, с. 79–81) щодо принципу збирання, і тема досконало підходила до природи і місця виконання мого призначення (див. *The Spirit and Purposes of Gathering* [address delivered at a BYU-Idaho devotional, Oct. 31, 2006]).

Я розумів, що маю багато чого дізнатися з Писань про збирання. Тож я визначив і скопіював усі вірші з Головних трудів, що включали в себе слово *збирати* у будь-якій формі. Потім я читав кожний з віршів, шукаючи зв'язки, зразки та теми. Важливо зауважити, що я не починав читання з попереднього визначення того, що саме маю знайти. Я молився про допомогу Святого Духа і просто почав читати.

Переглядаючи тему збирання у Писаннях, я позначав вірші з подібними фразами чи з подібним змістом кольоровим олівцем. Коли всі Писання були прочитані, деякі з віршів було позначено червоним кольором, деякі зеленим і деякі іншими кольорами.

А зараз ми підходимо до частини, яка може викликати у вас сміх. Далі я скористався ножицями, щоб вирізати скопійовані вірші, і розсортював їх на купки за кольором. Внаслідок цього я отримав велику купку віршів, позначених червоним, велику купку віршів, позначених зеленим і так далі. Потім я розсортював вірші з кожної великої купки на менші купки. Як першокласному сортувальнику мені дуже подобалося вирізати ножицями і розкладати папірці на купки!

Завдяки результатам цього процесу я багато чого навчився стосовно принципу збирання. Наприклад, я дізнався, досліджуючи свої великі купки, що Писання описують, як мінімум, три ключові аспекти збирання: *мету* збирання, *види і місця* збирання, і *благословення* збирання.

Я звернув увагу на те, що одними з головних *цілей* збирання є поклоніння (див. Мосія 18:25), отримання поради і настанов (див. Мосія 18:7), розбудова Церкви (див. УЗ 101:63–64) і забезпечення захисту і притулку (див. УЗ 115:6). Вивчаючи стосовно *видів і місць* збирання, я відкрив для себе, що нам слід збиратися у вічні сім'ї (див. Мосія 2:5), у відновлену Церкву (див. УЗ 101:64–64), у коли Сіону (див. УЗ 109:59), у святих храмах (див. Алма 26:5–6) і в двох великих центрах: старому Єрусалимі (див. Етер 13:11) і місті Сіон або Новому Єрусалимі (див. УЗ 42:9; Уложення віри 1:10). Я з вдячністю дізнався, що напучення (див. Єфесянам 4:12–13), збереження (див. Мойсей 7:61) та зміцнення (див. УЗ 82:14) є деякими з *благословень* збирання.

Завдяки цьому процесу я здобув навіть глибшу вдячність за дух збирання, який є невід'ємною частиною відновлення усього в розподілі повноти часів. Я не витрачати часу зараз, щоб розповісти про все інше, чого я дізнався стосовно збирання; моя мета—стисло проілюструвати один зі способів пошуку тем у Писаннях.

Благословення, які ми можемо отримати

Благословення знання, розуміння, одкровення і духовної радості, які ми можемо отримати читаючи, вивчаючи і досліджуючи Писання, є чудовими. “Бенкет[ування] словом Христа” (2 Нефій 31:20) несе напучення, захват і радість. Слово є добрим “бо воно починає збільшувати мою душу; так, воно починає освітлювати моє розуміння, так, воно стає приємним для мене” (Алма 32:28). “Ось вони написані, ви маєте їх перед собою, отже, вивчайте їх” (3 Нефій 20:11), і вони “стан[уть у вас] джерелом тієї води, що тече в життя вічне” (Іван 4:14).

Під час особистого читання, вивчення і дослідження протягом років я багато разів зосереджувався на вченні про Спокуту Ісуса Христа. Жодна подія, жодне знання чи враження не справили на мене такого глибокого впливу за 54 роки мого земного життя, як постійне читання, глибоке вивчення і пошук зв'язків, зразків і тем, пов'язаних з ученням про Спокуту. Це головне, спасительне вчення з часом поступово зрошувало мою душу, як роса з неба; воно впливало на мої думки, слова і дії (див. Мосія 4:30) і буквально стало для мене криницею живої води.

Видіння Легія

Важливість читання, вивчення і дослідження Писань відзначена у кількох частинах Легієвого видіння дерева життя.

Батько Легій бачив кілька груп людей, що просувалися по вузькій і тісній дорозі, прагнучи досягти дерева і його плоду. Члени кожної групи увійшли на дорогу через ворота покаяння і хрищення водою і отримали дар Святого Духа (див. 2 Нефій 31:17–20). Дерево життя є головним символом у цьому сні і, як вказується у 1 Нефій 11, воно символізує Ісуса Христа. Плід дерева символізує благословення Спасителевої Спокути. Цікаво зауважити, що головна тема Книги Мормона—запросити усіх прийти до Христа—є центральною у видінні Легія.

Особливий інтерес становить жезл з заліза, який вів до дерева (див. 1 Нефій 8:19). Жезл з заліза—це Слово Бога.

У 1 Нефій 8, вірші з 21 по 23, ми дізнаємося про групу людей, які просувались вперед і почали йти дорогою, що вела до дерева життя. Однак, коли людей оточила імла темряви, яка символізує спокуси диявола (див. 1 Нефій 12:17), вони загубили дорогу і, заблукавши, зникли.

Важливо зауважити, що в цих віршах жодного разу не згадується жезл з заліза. Ті, хто ігнорують слово Бога, або ставляться до нього легковажно, не можуть скористатися тим божественним компасом, який вказує шлях до Спасителя. Уявіть, що ця група дісталась дороги і почала просуватись вперед, виявляючи певну віру в Христа і духовну переконаність, але вони зазнали впливу спокус диявола і загубилися.

У віршах з 24 по 28 розділу 8 ми читаємо про другу групу людей, яка стала на тісню і вузьку дорогу, що веде до дерева життя. Вони просувались вперед, крізь імлу темряви, тримаючись за жезл з заліза, доки не вийшли з неї і не скуштували плід цього дерева. Однак, коли люди з цієї другої групи зазнали глузувань з боку мешканців великої і просторої будівлі, їм стало соромно і вони відступили на заборонені дороги і зникли. Будь ласка, зауважте, що люди з цієї групи, як описується, *трималися* за жезл з заліза.

Важливим є те, що люди з цієї другої групи просувались вперед з вірою і відданістю. Вони також мали додаткове благословення—жезл з заліза, *і вони трималися за нього!* Проте, зазнавши переслідувань і лиха, вони відступили на заборонені шляхи і загубилися. Навіть маючи віру, відданість і слово Бога, ця група людей загубилася—можливо тому, що вони лише *час від часу* читали *чи* вивчали, *чи* досліджували Писання. Слова “триматися жезла з заліза” викликають у мене думку тільки про періодичні “спалахи” вивчення чи нерегулярне “поринання”, аніж про постійне, безперервне занурення у Слово Бога.

У вірші 30 ми читаємо про третю групу людей, які просувались вперед, весь час міцно тримаючись за жезл з заліза, доки не підійшли, і впали, і скуштували плід дерева. Ключова фраза у цьому вірші—“весь час міцно тримаючись” за жезл з заліза.

Третя група також просувалась вперед із вірою і переконаністю, однак немає жодної ознаки, що вони відступилися, пішли на заборонені дороги, чи загубилися. Можливо люди з цієї третьої групи *постійно* читали *і* вивчали *і* досліджували слова Христа. Можливо, саме постійний потік живої води врятував третю групу від загибелі. Саме до цієї групи вам і мені слід намагатися приєднуватися.

“Що означає той жезл з заліза, що його бачив наш батько і який вів до дерева?”

І я сказав їм, що то було слово Бога; і той, хто прислухається до слова Бога, і буде *міцно триматися за нього*, той ніколи не загине; і ніякі спокуси і вогненні стріли супротивника не зможуть узяти верх над ним і засліпити, щоб привести їх до знищення” (1 Нефій 15:23—24; курсив додано).

У чому ж тоді полягає різниця між словами “триматися” і “міцно триматися” за жезл з заліза? Дозвольте мені висловити думку, що “міцне тримання” за жезл з заліза включає в себе усі три шляхи здобуття живої води, які ми обговорювали сьогодні.

“І сталося, що споглядав я жезл з заліза, бачений моїм батьком, і це було слово Бога, яке вело до джерела живих вод або до дерева життя” (1 Нефій 11:25).

Кожний з цих підходів—читання від початку до кінця, тематичне вивчення і пошук зв’язків, зразків і тем—напучує, наставляє і надає немов би окремий поштовх струменю Спасителевої живої води. Однак я вірю, що завдяки регулярному застосуванню усіх трьох методів, потік живої води стає більш постійним і переважно саме це і означає міцно триматися за жезл з заліза.

Протягом повсякденних справ ви і я втрачаємо суттєву кількість води, яка є одним з головних компонентів наших фізичних тіл. Спрага—це вимога клітин тіла дати їм води, і запаси води в нашому тілі мають відновлюватися щоденно. Немає жодного сенсу в тому, щоб час від часу “заповнюватися” водою, маючи між цим довгі періоди зневоднення. Те саме вірно і в духовному сенсі. Духовна спрага є потребою у живій воді. Постійний потік живої води є набагато суттєвішим, ніж випадкові ковтки.

Чи ми з вами читаємо, вивчаємо і досліджуємо Писання щоденно у спосіб, що дозволяє нам міцно триматися за жезл із заліза—чи ви і я просто

тримаємося за нього? Чи просуваємось ми вперед до джерела живої води, покладаючись на слово Бога? Кожному з нас слід з молитвою замислитися над цими важливими запитаннями.

На завершення сьогодні ми заспіваємо разом гімн “Жезл з заліза”. Дійсно, ця пісня праведних буде палкою і могутньою молитвою (див. УЗ 25:12). Тож нехай наші вуха будуть відкритими до уроків, яким навчає цей гімн.

Я свідчу про Ісуса Христа і силу Його слова, і про Нього як Слово. Він—Син Вічного Батька, і я знаю, що Він живий. Я свідчу, що міцне тримання за жезл з заліза приведе до Його живої води. Як Його

слуга, я прикликаю це благословення на вас, щоб ваше бажання і спроможність міцно триматися жезла із заліза збільшилися, щоб ваша віра у Спасителя зростала і витісняла собою ваші страхи і щоб, коли ви вдосталь пили з джерела Писань, то прийшли б до пізнання Його. Тож пам'ятаймо завжди:

*Коли спокуси сила близько,
Коли імлюю сповнен шлях,
Візьмись за жезл з заліза міцно,
Молися Батьку в Небесах.
(Hymns, no. 274)*

У священне ім'я Ісуса Христа, амінь.